

Publicerad 2009-10-12 01:21 av Qiwi

Cowboy

Låt mig berätta om flickan
i det rosa huset uppe på kullen
hon är inte ensam hon trivs bara med
att äta middag med sig själv och prata
med regndropparna som rinner på upptäcktsfärd
över fönsterglasen i köket inte för att hon inte
har någon annan att prata med utan mest
för att hon tycker om regnet

hon går gärna på ensamhetspromenader
ner till sjön och plockar snäckor på vita
stränder helst där hon kan höra
ljudet av vågorna inte för att hon inte kan hålla
takten med andra utan mest för att det
känns bäst att vara osynlig och tyst

och ibland kryper hon upp i soffan
med knäna under hakan och leker argaleken
med den orangea väggen inte för att den
är ful och skrikig utan mest för att
hon vet att det är en lätt kamp
då väggen alltid skrattar och hon alltid vinner

och nallen i sägen har hon inte där
som ett substitut för mänsklig närhet
nej det är hennes bästa vän som
brukar kura ner sig under täcket
när hon skall sova och sjunga
vaggvisor och hålla henne i handen
när mörkret faller och de rödsprängda
ögonen hon vaknar med varje morgon
är inte för att hon inte har sovit
utan mest för att hon tycker om
att vara vaken om natten

och ibland har hon blåa påsar under
ögonen men det är inte för att
hon inte vågar somna utan mest för om
hon somnar så måste hon vakna igen

alla tårarna hon spiller torkar
hon upp inte för att hon inte har
något annat att göra utan mest för
att hon skall slippa bli blöt om
håret när hon lägger det på kudden

de där ångestattackerna som hon
bråttas med på kvällarna de som alltid
lyckas ta stryptag och gör att hon inte kan
andas är inte alls för att hon känner sig ensam
utan mest för att hon tycker att det är
jobbigt att andas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Qiwi med Poeter.se id #28815 innehar upphovsrätten